Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 7 (359) ★ Sâmbătă 22 Ian. 1955 ★ 4 pag. 15 bani

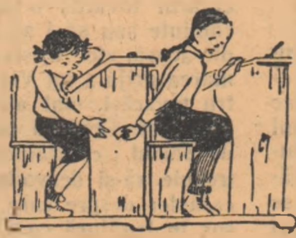
DETAȘAMENTUL a hotărît

— Boitan, nu pot să rezolv primul exercițiu și nici problema. Fă-mi o fițuică după lucrarea ta.

— Ce vrei? șopti Boitan Maria, privind peste umăr cu coada ochiului.

— Nu pot rezolva, vreau o fițuică, răspunse mai mult prin semne Bivolaru Zoe.

Fără să mai ceară altă explicație, Boitan făcu în grabă o fițuică. Bivolaru îi e prietenă, cum s'o lase să se descurce singură la un așa necaz? Termină fițuica și o strecură binișor pe lângă bancă. Bivolaru o luă fără sfială și începu s'o copieze pe caiet.

— Zoe mai ai mult? Hai, că acum sună...

... șopti ea Elenei Bantoș, colega ei de bancă.

Și se ținu de cuvânt. Copie repede și-i trecu fițuica. Cea care urmărise acest „ajutor prietenesc" a fost Severineanu Mihalea. Primul ei gând a fost să se ridice și să spună tovarășei profesoare, dar parcă o reținea ceva. Boitan învață bine și toată clasa o prețuiește. Dar să tacă nu poate, este conducătoare de detașament. Soneria vesti prelung sfârșitul orei și Mihaela încă nu știa ce are de făcut. Elevii și elevele clasei a VI-a dădură tovarășei profesoare lucrările scrise.

In recreație, Mihaela stătu câteva clipe pe gânduri, apoi luă o hotărîre. Se folosi de un moment de liniște și povesti în clasă, fără niciun înconjur, tot ceeace văzuse în timpul lucrării scrise. Detașamentul trebuia să hotărască. Boitan, Bivolaru și Bantoș sunt toate trei pioniere.

Și detașamentul hotărî să nu mai îngăduie nimănui să copieze, iar tovarășa profesoară să afle neîntârziat de faptele celor 3 pioniere.

Două zile mai târziu se dădu lucrare scrisă la Algebră. Zoe iar nu se putu descurca și se rugă din nou de prietena ei s'o ajute. Boitan, cam nehotărîtă, ... fițuica.

Și de data asta tot Mihaela fu aceea care observă. Se aplecă spre Boitan și șopti:

— Aruncă fițuica. Ai uitat ce-a hotărît detașamentul?

Boitan se roși toată și câteva clipe stătu la îndoială. Apoi strânse fițuica, o mototoli și-o aruncă.

Hotărîrea detașamentului nu putea fi călcată.

Brăila

Elvira POPAZU

IN SERĂ

Deși e miez de iarnă, aici roșiile cresc și curând vor da în floare. In seră e cald și lumină multă.

Cu prilejul vizitei făcute la seră, pionierii dela școlile Nr. 171 și 172 din București au aflat lucruri noi despre creșterea forțată a plantelor de cultură.

CUM AM INDRĂGIT GRĂDINĂRITUL

Incă din vremea când eram la grădiniță îmi plăcea să stau lângă mama, când lucra în grădina de zarzavat. Ii ajutam cu drag la îngrijirea diferitelor plante. In clasa a II-a, mi-a încredințat în întregime un strat. Acolo îmi petreceam cea mai mare parte din timpul meu liber. Din an în an am început să sădesc mai multe soiuri de plante și mă bucuram văzând cât de frumos se desvoltau. Așa am îndrăgit grădinăritul. La școală, în cercul tinerilor naturaliști, m'am ocupat mai întâi cu plante medicinale și zarzavaturi. Impreună cu o colegă îngrijeam un strat cu anason. In anii următori, am început să cultivăm soiuri de plante din ce în ce mai variate. Așa am ajuns până la cultivarea bumbacului.

Aceste plante, noi pentru mine, mi-au stârnit curiozitatea. Primăvara, deoarece la noi era încă frig am semănat bumbac în răsadnițe. Am ajutat la prepararea solului, apoi am început semănatul. S'a format o grupă de șase pionieri, de care răspundeam chiar eu. Mare ne-a fost bucuria când au apărut în răsadniță primele frunzulițe plăpânde de bumbac. Aveam o deosebită grijă de ele la orice schimbare de temperatură și le udam la timp. Firele de bumbac au crescut mari și au înflorit. Dar mare ne-a fost mirarea când după căderea petalelor, bumbacul nostru n'a rodit. Nu ne-am pierdut curajul, și în anul următor am semănat din nou bumbac. De data asta însă, am avut grijă ca plantele să fie mai rezistente și mai călite la frig.

Trebuie să muncim și de acum încolo cu multă atenție și să studiem condițiile de recoltare a bumbacului. Astfel, vom reuși în scurt timp să găsim metoda cea mai bună de cultivare a bumbacului pentru regiunea noastră.

Mi-e drag grădinăritul și doresc ca pe viitor să obținem rezultate bune nu numai la bumbac, dar și la alte plante.

Anna SZEKELY
cl. a VIII-a Reghin
Reg. Autonomă Maghiară

Pe cine a înșelat?

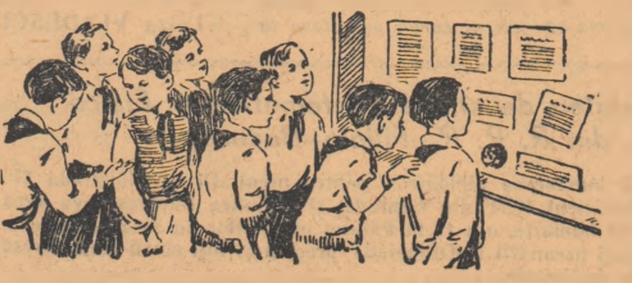
Instructoarea îl zări pe Octavian intrând agale pe poarta școlii. Se uită la ceas și mirată îl întrebă unde-a fost în recreație.

— Mi-am uitat caietul de Limba Rusă și-am dat fuga acasă ca să-l aduc — răspunse acesta.

— După cum văd n'ai prea dat fuga... Profesoara a intrat de mult... Ori poate chiar asta ai vrut, să intri la jumătatea orei?

Octavian nu răspunse nimic. Se temea de iureșul acesta de întrebări. Apăsă pe clanță și intră în clasa lui.

Aici toți băieții erau atenți la lecția nouă pe care începuse să le-o explice profesoara. Nu era întâia oară că Octavian intra în clasă pe la mijlocul orelor. Totuși el ținea la vedere caietul după care chipurile fusese nevoit să meargă acasă. La nevoie, caietul îl scuza de orice motivare a întârzierii.

Dar văzând că nici atunci nimeni nu-l privea, își încordă atenția și începu să asculte explicația lecției... Nu înțelegea însă nimic. Ce să mai ascult dacă nu înțeleg — își spuse el — ia să mă gândesc mai bine la materiile pe care le mai avem astăzi. Mi se pare că am Limba Română... Aoleo! nu mi-am scris tema. Nu-i nimic! Fac eu ce fac și în recreația dinaintea orei de Limba Română, mă fac nevăzut. Am să intru în clasă, după ce vor fi controlate temele... Toate acestea s'au întâmplat anul trecut.

Despre Octavian s'a discutat în multe adunări, a fost criticat și la gazeta de perete. Dar de câte ori era vorba despre el, Octavian își spunea liniștit.

— Lasă, că nu-s eu cel mai prost din clasă. Și continua să plece prin recreații după cumpărături, după caiete, să întârzie mereu la ore.

Chiulul nu i-a adus nimic bun. La Matematică a rămas corijent. Și pentrucă nici în vacanță nu s'a străduit să învețe amânând învățătura de azi pe mâine, a trebuit să repete clasa.

De aceste întâmplări Octavian își aduce aminte cu multă părere le rău acuma. Anul trecut credea că lipsind dela unele ore la care nu era pregătit, scapă de note rele. Atunci i se părea că-i tare deștept și că-și duce de nas profesorii și colegii. Prea târziu și-a dat seama că chiulind s'a înșelat numai pe sine.

N. BIHORAN

IN FAȚA TABLEI DE ȘAH

In sală e liniște. Nu se aude decât zgomotul pieselor mutate pe tabla de șah. La masă se află Băcănană Pantaze, care joacă cu Ciucă Victor. Urmează Constantinescu Ștefan și Gheorghiu Alexe, Apostol Anastase și Stratulat Gheorghe, toți din clasa a VII-a.

...Cu atenția încordată și privirea aținttă asupra pieselor, Apostol cântărește fiecare mișcare a lui Stratulat și încearcă să-i ghicească planul. Stratulat, bazându-se pe victoriile de până atunci, joacă foarte degajat. Incet, încet timpul se scurge și Stratulat joacă tot mai neatent.

Astfel el a pierdut primele două partide și jocul a fost câștigat de Apostol Alexe. La fel de interesant a fost și jocul dintre pionierii Băcănană Pantaze și Ciucă Victor. Ciucă l-a învins pe Băcănană Pantaze în ultimele două partide. Ultimii au jucat: Constantinescu Ștefan și Gheorghiu. Deși cel mai mic dintre jucători, Gheorghiu a câștigat toate cele 3 partide.

Acum cei trei învingători se antrenează pentru etapa pe unitate a Spartachiadei de iarnă.

Constanța BOLOCAN
Corespondenta „Scânteii Pionierului"
pentru regiunea Galați

Despre LENIN

Despre Lenin poţi să vorbeşti fără sfârşit, fiindcă a vorbi despre Lenin înseamnă a vorbi despre istoria partidului nostru.

Imi aduc bine aminte de ziua când l-am întâlnit pentru prima oară pe Lenin. Era în toamna anului 1905, la Geneva. Abia venisem din Rusia. Lenin era acasă singur. Cum mă văzu, începu să mă întrebe ce se întâmplă la Comitetul Central din Petersburg şi în organizaţia de partid de acolo. Abia apucasem să spun câteva vorbe, că Vladimir Ilici mă întrerupse rugându-mă să-l scuz un moment. Aprinse maşina de gătit, umplu ceainicul cu apă, îl puse să fiarbă, aranjă masa şi abia după ce termină toate astea se aşeză din nou lângă mine. Mă asculta cu atenţie; ştia Vladimir Ilici să asculte într'un fel cu totul deosebit: părea că soarbe cuvintele povestitorului — atât era de atent şi de concentrat.

Am fost surprinsă că Vladimir Ilici, recunoscut încă de pe atunci conducător şi învăţător, se ocupă de treburile gospodăreşti şi nu le socoteşte înjositoare, „nedemne de un bărbat".

In acelaşi timp, această trăsătură a lui Lenin era strâns legată de alta — modestia. Am să vă dau numai un exemplu: Intrebat odată ce limbi străine cunoaşte, Vladimir Ilici a răspuns: germana, franceza şi engleza, dar slab. Iată însă ce „slab" poseda el limba germană şi franceză. In cadrul unei adunări, Vladimir Ilici a luat cuvântul pentru a critica partidul comunist german şi italian. Vladimir Ilici şi-a început cuvântarea în limba germană, vorbind despre partidul comunist din Germania. Trecând apoi la critica partidului comunist din Italia, el a continuat să vorbească tot atât de liber în limba franceză. Prin sală trecu un murmur de uimire. Cei care-l ascultaseră erau surprinşi de o cunoaştere atât de perfectă a limbilor străine.

In timpul şederii în localitatea Gorki, lui Lenin îi plăcea să fie vizitat mai ales de muncitori şi ţărani. Desen de P. V. VASILIEV

Una din trăsăturile caracteristice ale lui Vladimir Ilici era spiritul de disciplină. Aş putea să dau pentru asta multe exemple. In primăvara anului 1918, Vladimir Ilici se mută dela Petersburg la Moscova şi se stabili la Cremlin. Odată, el se întorcea acasă fără să aibă asupra lui biletul permanent de liberă trecere. Sentinela îl opri, amintindu-i de ordinul comandantului şi nu-l lăsă să treacă decât după ce Vladimir Ilici îşi luă un nou bilet de liberă trecere dela comandant. Ostaşul nu-l văzuse niciodată până atunci pe Vladimir Ilici. A doua zi, după terminarea serviciului, când află de isprava lui, alergă la Lenin să-şi ceară scuze. Vladimir Ilici îi răspunse că sentinela îşi făcuse datoria, iar vinovatul, singurul vinovat era el, Lenin. In calitatea sa de preşedinte al Sovietului Comisarilor Poporului, el ar fi trebuit să respecte cel dintâi hotărîrea puterii sovietice — ordinul comandantului.

Vladimir Ilici acorda economiei de timp o mare importanţă. De câte ori chema vreun tovarăş la o anumită oră pentru o discuţie, îl primea exact la ora fixată. Iar dacă între timp se iveau unele treburi neprevăzute şi urgente, Vladimir Ilici telefona personal tovarăşului chemat sau îi transmitea prin secretară scuzele sale şi-i fixa o nouă oră de audienţă. Păstrez în memorie multe telefoane primite dela Vladimir Ilici, cu rugămintea să i se dea cutărui tovarăş o locuinţă, îmbrăcăminte sau să i se trimită un medic acasă, etc. Aceste fapte dovedesc marea grijă a lui Vladimir Ilici pentru tovarăşi, mai ales pentru sănătatea lor. Cred că fiecare membru de partid comsomolist şi pionier trebuie să-şi dezvolte trăsăturile de caracter despre care am vorbit mai sus în legătură cu Lenin.

E. STASOVA

50 de ani dela prima revoluţie rusa

„Greva generală a feroviarilor din Octombrie 1905" Pictură de G. C. SAVIŢCHI

Pe chipurile greviştilor din tabloul alăturat citeşti dârzenia şi hotărîrea; locomotiva nu va porni, în ciuda tuturor poliţailor ţarişti! Ei, muncitorii ruşi, revoluţionarii anului 1905, şi-au dat seama că nu prin petiţii şi rugăminţi către ţar îşi pot cuceri o viaţă mai bună, ci prin luptă necruţătoare, prin doborîrea ţarului, aşa cum îi învăţau bolşevicii.

Foamea, samavolnicia stăpânirii, pierderile sângeroase suferite de popor în războiul ruso-japonez i-au ridicat la luptă. Ei cereau condiţii mai omenoase de muncă, ziua de muncă de 8 ore, libertatea cuvântului şi alte drepturi. Faptul că ţarul a pus armata să tragă în oamenii paşnici care la 9 Ianuarie 1905 au manifestat pe străzile Petersburgului a fost semnalul de alarmă care a deslănţuit mânia adunată de secole în pieptul poporului.

Un val de greve se întinse în toată Rusia. In luna Mai muncitorii din Baku, Lodz, Ivanovo-Voznesensk au declarat grevă generală. In Octombrie fură în Rusia peste un milion de grevişti. La ţară izbucniră răscoale ţărăneşti Ţarul, speriat începu să făgăduiască poporului acordarea cerutelor libertăţi democratice, dar bolşevicii ştiau că minte şi-i îndemnau pe muncitori să pună mâna pe arme. Apărură primele Soviete de deputaţi ai muncitorilor care începură pregătirea insurecţiei armate. Curând se deslănţui insurecţia.

Chiar dacă revoluţia burghezo-democrată din 1905 a fost înăbuşită în sânge de către ţarism, totuşi ea a arătat că numai clasa muncitoare poate fi conducătorul revoluţiei, că ţărănimea muncitoare trebuie să-i fie aliată, că linia bolşevică e singura care trebuie urmată pentru a izbândi. Revoluţia din 1905 a dat clasei muncitoare din celelalte ţări un nou avânt în lupta sa. Continuând lupta sub conducerea bolşevicilor, proletariatul rus şi-a atins ţelul 12 ani mai târziu, prin victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Prietenie

...Intr'un castron plin cu cocă de făină albă, moale, Teodoraş a picurat atent câteva picături de cerneală. Coca a căpătat culoarea stânjenelului. Maghiar Ion, Teodor Florian şi alţii au aşternut pe câteva coli de hârtie grămăjoare de cocă apoi au întins-o şi au mai colorat-o cu vopsele. Coalele păreau acum bucăţi de marmoră viorie. După ce s'au uscat, le-au lipit între ele cu bucăţi de pânză. Aşa au făcut apărători de cărţi şi carneţele.

Costa Ecaterina, Maria Gligar, Iuliana Moş şi alte harnice pioniere au lucrat şi ele de zor. Deşeuri de stofă au luat dela o fabrică de confecţii, tipare le-a adus tovarăşa profesoară, şi ele au lucrat iepuraşi, răţuşte, ursuleţi, căţeluşi.

Toate aceste pregătiri le-au făcut pionierii dela Şcoala de 7 ani Nr. 8 din Oradea care au hotărît să meargă în vizită la pionierii din Seleuş, fiii colectiviştilor dela G.A.C. „8 Martie".

Pentruca întâlnirea să fie cât mai veselă, copiii au pregătit şi o serbare frumoasă.

A venit şi ziua întâlnirii. Colectiviştii au încălzit odaia unde urma să se desfăşoare adunarea, au împodobit-o cu flori şi-au gătit copiii ca de sărbătoare şi au venit devreme să aştepte oaspeţii.

— Da, ce mai vremuieşte afară — spunea colectivista Elena Costelnicu.

— Mamă! O să mai vină copiii? întreba mica Irina

— Iată-i, iată-i că vin! ţipă fără să-şi deslipească nasul de geam un ţânc de vreo trei anişori.

Pionierii din Oradea intrau pe poarta gospodăriei agricole colective. Gazdele le-au ieşit nerăbdători înainte şi i-au primit cu prietenie.

...Mulţi dintre ei au cântat, au jucat, au spus poezii... şi Iosef Bene, ţâncul care-i aşteptase la fereastră a spus o poezie, ba încă a vrut s'o spuie de mai multe ori.

In timp ce Pupico, unul dintre băieţi, le cânta din acordeon, pionierii oaspeţi au început să împartă daruri copiilor colectiviştilor. Iepuraşii, răţuştele şi căţeluşii au fost împărţite copiilor micuţi. Cei mai mari au primit apărătoarele de carneţele şi de cărţi.

Când s'au despărţit erau buni prieteni.

— Să mai veniţi, vă strângem seminţe pentru pomi fructiferi, le-au spus cei din Seleuş...

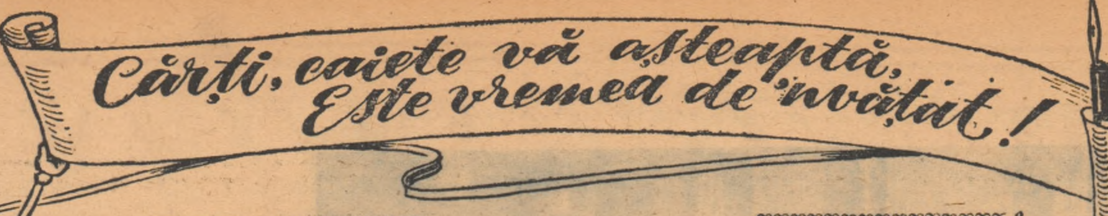
— Vom veni la primăvară să vă ajutăm la plantatul puieţilor. La revedere... la revedere...

Luiza VLADESCU

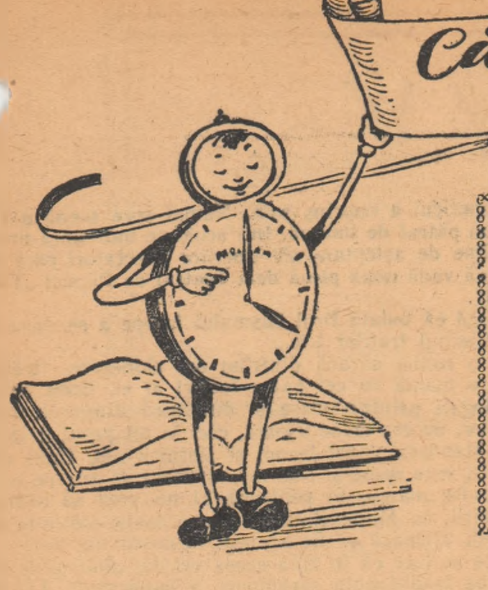
Societatea de stiinţe Matematice şi Fizice din R. P. R. Filiala—Bucureşti

Anunţă că înmânarea diplomelor pentru premiaţii la Olimpiada Tinerilor Matematicieni 1954 din Capitală şi regiunea Bucureşti, va avea loc Duminică 23 Ianuarie, ora 12 la Palatul pionierilor, în sala de lectură.

Sunt invitaţi premiaţii la Olimpiadă, precum şi toţi elevii care doresc să participe la festivitate.

Cărţi, caiete vă aşteaptă, Este vremea de învăţat!

— Aaaa.. un căscat prelung şi leneş anunţă că somnorosul mai este încă sub vraja caldă şi îmbietoare a lui Moş Ene. Timpul trece şi el nu se îndură să iasă de sub pătura caldă

— La o parte, la o parte! se aude strigătul puternic al jucăuşului care nu se mai satură de bucuriile jocului. Timpul trece şi pofta lui de sburdălnicii nu scade de fel

Aşa se întâmplă cu mulţi copii, şi-apoi timpul de învăţătură le pare prea scurt

Drept este însă că sunt şi mulţi pionieri şi şcolari care-şi rânduesc cu grije programul de învăţătură, care-şi fac lecţiile la timp, şi care sunt ordonaţi

Dar să vedem mai bine cum stau lucrurile şi într'un caz şi în celălalt...

Iată ce a văzut reporterul nostru MIA IONESCU la Şcoala de 7 ani de băieţi, Nr. 4 din Constanţa.

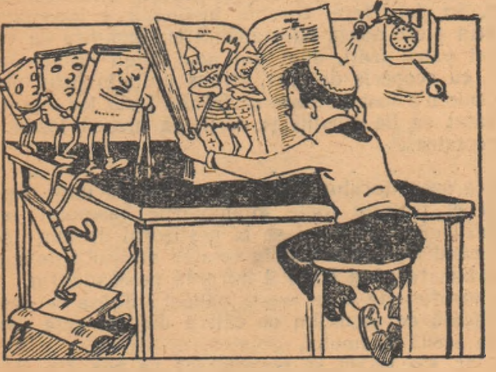
Cum a schimbat Pompiliu înţelesul unui proverb

Cunoaşteţi cu toţii proverbul „Cine se scoală de dimineaţă departe ajunge"! Il cunoaşte şi Popovici Pompiliu, din clasa a VI-a A. Ba mai mult, el vrea să-l şi aplice dar să vedeţi cum.

Dis de dimineaţă, odată cu ceilalţi din casă, se trezeşte şi Pompiliu Se spală, se îmbracă repede şi mai ales mănâncă cu poftă.

Să vedem ce se întâmplă mai departe.

Pompiliu îşi adună cărţile pe măsuţa de lângă fereastră. — Este ora $8^1/_2$.

Incruntat, Pompiliu studiază programul zilei. [illegible] astăzi avem Matematica, Isto[illegible] Zoologia. Păi să'ncep cu... Istoria...

Şi Pompiliu începu să citească la Istorie. Se pare că învaţă lecţia cu multă seriozitate.

A trecut mai bine de o oră de când Pompiliu învaţă la Istorie. Ce se întâmplă?

Pompiliu a „citit" mai mult de trei sferturi din manualul de Istorie Dar oare a citit... Când şi când se opreşte din răsfoit şi priveşte afară pe fereastră. Privirile lui urmăresc parcă firul unor gânduri ce-l poartă undeva departe, poate prin veacurile apuse ale istoriei omenirii.

...Acele ceasornicului arată c'a mai trecut o jumătate de ceas. Este ora 10...

Mama strigă ceva prin curte... Pompiliu tresare.

— Ah; Geografia! îşi aminteşte el, şi începe să răsfoiască cu înfrigurare cartea de Geografie.

E aproape ora 11.

— Jumătate de oră mă joc şi apoi îmi termin şi celelalte lecţii.

S'a făcut ora $12^1/_2$. Pompiliu încă nu şi-a terminat lecţiile.

Cu lingura de supă, în mână şi cu cartea de Zoologie în cealaltă, Pompiliu a început să amestece amoebele din carte cu fasolea din supă.

Când a ajuns la felul doi, a început să învețe şi la Limba Rusă.

Ei, a rămas doar Matematica, se gândeşte Pompiliu. Las' c'o rezolv eu repede într'o recreaţie.

Şi aşa se face că Pompiliu a schimbat înţelesul unui vechi proverb; el se scoală de dimineaţă, dar n'ajunge prea departe

PRIN LUNETA FERMECATĂ

Oare unde ne aflăm? După toate aparenţele s'ar zice că în camera unde deobicei îşi face lecţiile Dan Rosin, din clasa a VI-a A. Toate sunt la locul lor. Pe masa de lucru a lui Dan, un teanc de cărţi îşi aşteaptă parcă rândul.

Dar unde-i Dan?

Dacă am avea o lunetă fermecată, l-am descoperi cu uşurinţă. Acum, de pildă, l-am vedea învăţând undeva într'o casă, nu departe de locuinţa lui. Aplecat asupra caietului de Limba Română, Dan scrie. Dar şi gramatica este uneori prea complicată. Nu degeaba venise aici să-şi facă tema la o vecină, o cunoştinţă a mamei E atât de bună tovarăşa şi-i dictează răspunsurile la exerciţii ori de câte ori el, Dan, se ciocneşte de vreo regulă mai complicată. Acum şi-a terminat lecţia. Grăbit, îşi strânge lucrurile şi fuga spre casă!

Nu degeaba şi-au aşteptat rândul, cuminţi, cărţile de pe masa lui. Dan învaţă acum la Algebră. Are de rezolvat nişte adunări de monoame şi polinoame. Ia maculatorul şi începe să scrie.

— Măi să fie! se înfurie el. Astea sunt exerciţii pe care numai studenţii ar putea să le rezolve. Nici eu n'am prea fost atent în clasă, când ne-a explicat tovarăşul profesor, dar credeam că citind din carte o să mă... Am găsit! O să [illegible] fug pe un tovarăş inginer care stă aproape de noi să mă ajute.

Tot cu ajutorul lunetei, l-am putea vedea pe Dănuţ stând cu coatele pe birou şi urmărind pe tovarăşul inginer cum rezolvă exerciţiile. — Ce bine e să fii inginer, se gândea el. E un fleac să rezolvi exerciţii de-astea In timp ce tovarăşul inginer îi explica cum trebuiau soluţionate exerciţiile, Dănuţ transcria pe curat. Bine c'am terminat şi cu Algebra!, răsuflă el uşurat, după ce isprăvi şi această operaţie. Din nou acasă, Dănuţ îşi continuă lecţiile.

— Ei vezi, mămico, la Istorie şi Geografie parcă merge mai uşor. Ce-i drept. trebuie să te munceşti să memorezi tot felul de date şi numiri, dar e altceva...

Dan putea merge liniştit la şcoală în ziua aceea. Işi făcuse toate lecţiile, dar după sistemul lui, aşa cum v'aţi putut convinge cu toţii. Lecţiile mai grele le rezolvaseră alţii, iar pe cele la care nu trebuia să se ostenească prea mult le învăţase singur...

La ora de Matematică, profesorul îl chemă la tablă să rezolve un exerciţiu. Sigur de sine, Dan luă creta în mână şi începu să scrie. Dar pe măsură ce asculta termenii exerciţiului, parcă mai pierdea din siguranţa de adineaurea.

— Tovarăşe profesor... să vedeţi... eu [illegible] înţeles cum a rezolvat exerciţiile inginerul care m'a ajutat. Nu! nu pot rezolva singur, mărturisi până la urmă Dan Rosin, cuprins de ruşine.

„Călătorie în Univers"

Nu, să nu credeţi că vom porni aşa, tam-nesam, într'o călătorie prin univers; de-altfel puteam tot atât de bine să punem şi titlul: „Să construim un motor electric" sau altul. Nu e vorba decât de titlurile unor cărţi de popularizare a ştiinţei. Aceste cărţi, alături de o sumedenie de alte broşuri ştiinţifice, stau frumos rânduite în biblioteca pionierului Iosif Mihai din clasa a VII-a B. Sunt cărţile lui preferate. Cu ajutorul lor el îşi întregeşte cunoştinţele de Fizică Matematică. Chimie

* * *

Era ora 10 şi jumătate când am ajuns la Mihai acasă. Işi terminase lecţiile şi-i explica tocmai colegului său, Gheorghina Viorel, o regulă mai complicată de gramatică Pe masă era întinsă şi schema unui submarin. Dar iată şi scheletul vasului lucrat cu migală în traforaj de îndemânaticul navo-modelist

Intr'un colţ al camerei, pe un perete, atârna o etajeră cu tot felul de eprubete.

— Laboratorul de experienţe al lui Mihai — îmi explică bunica lui De-altfel stau şi mă întreb, adăugă ea cu un aer glumeţ, ce-o să aleagă pentru viitor Il pasionează tot atât de mult Chimia ca şi Fizica şi Matematica.

— Ei şi mata, bunică. Nu ştii! Eu am să mă fac constructor de nave sau de avioane şi pentru asta trebuie să cunosc tot atât de bine şi Fizica şi Matematica şi Chimia.

Cei care-l cunosc pe Mihai şi au ascultat răspunsurile lui la şcoală, au înţeles cât de folositoare sunt cărţile ştiinţifice, munca practică pentru întregirea cunoştinţelor lor.

Câte ceva despre pregătirea lecţiilor

Copiii despre care aţi citit în această pagină învaţă la şcoala unde sunt profesor. Ii cunosc foarte bine. Pe la mulţi dintre ei am fost şi acasă, în special pe la cei din clasa a V-a A, fiindcă sunt dirigintele lor.

Aşa am putut afla multe lucruri interesante despre felul cum îşi pregătesc ei lecţiile.

Sunt mulţi copii care învaţă cu seriozitate, care studiază cu atenţie problemele din manuale. Dar sunt alţii care învaţă superficial, în grabă, ca apoi să se joace în voie, sau şcolari care nu ştiu să-şi pregătească lecţiile în ordinea importanţei lor.

Aşa de pildă, într'o dimineaţă m'am dus acasă la elevul Ion Muşat, din clasa a V-a A.

Ion tocmai rezolva câteva probleme de Matematică. De cu seară scrisese o compunere la Limba Română şi tema la Limba Rusă.

Ion Muşat îşi întocmeşte zilnic un program de activitate, pe care apoi îl respectă cu grijă Dar iată că în ziua aceea era pe cale să facă o greşeală: voia să-şi scrie mai întâi temele pentruca abia pe urmă să înceapă învăţătura. Ion îmi mărturisi că nu înţelege conţinutul primei probleme. O citi odată şi încă odată, dar nu ştia ce procedeu să folosească la rezolvarea ei. Ce credeţi că se întâmplase? Ion nu recitise regulile respectivei probleme nici din maculator nici din carte. Insă deîndată ce făcu acest lucru, faţa i se lumină toată de bucurie. Acum ştia cum să rezolve problema.

Lucrurile trebuie organizate altfel Adică mai întâi trebuie consultate manualele respective, aprofundate diferitele explicaţii şi lecţii şi abia după aceea pot fi scrise temele. Mai mult chiar, este foarte necesar, ca în afara studierii manualelor şcolare, elevii să-şi întregească cunoştinţele printr'o lectură bogată In şcoala noastră sunt mulţi băieţi care dau răspunsuri deosebit de frumoase la lecţii, tocmai pentrucă citesc mult.

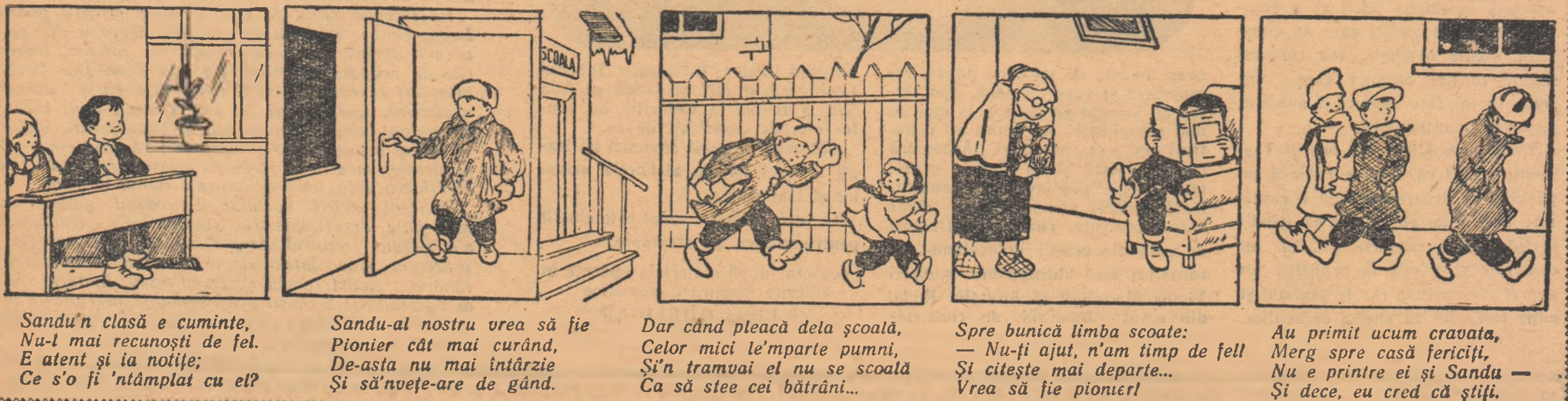
Trebuie aşa dar să vă străduiţi, dragi prieteni, să vă pregătiţi lecţiile cu multă atenţie, să căutaţi să înţelegeţi cât mai profund problemele ce vi se pun în manualele de şcoală.

Prof. Ion NEDELCU
dirigintele clasei a V-a „A"
Şcoala de 7 ani de băieţi Nr. 4

SANDU VREA SĂ FIE PIONIER

Versuri de Elena DRAGOŞ

Desene de BURSCHI

Sandu'n clasă e cuminte,
Nu-l mai recunoşti de fel.
E atent şi ia notiţe;
Ce s'o fi 'ntâmplat cu el?

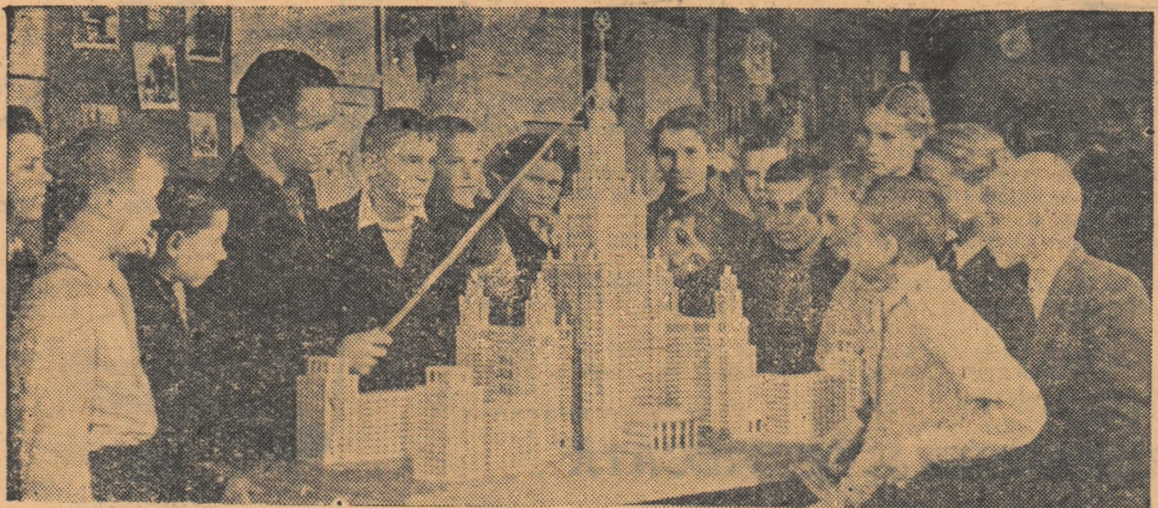
Sandu-al nostru vrea să fie
Pionier cât mai curând,
De-asta nu mai întârzie
Şi să'nveţe-are de gând.

Dar când pleacă dela şcoală,
Celor mici le'mparte pumni,
Şi'n tramvai el nu se scoală
Ca să stee cei bătrâni...

Spre bunică limba scoate:
— Nu-ţi ajut, n'am timp de fel!
Şi citeşte mai departe...
Vrea să fie pionier!

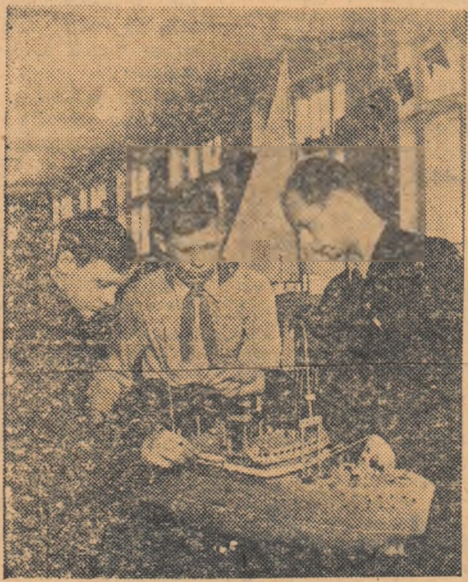
Au primit acum cravata,
Merg spre casă fericiţi,
Nu e printre ei şi Sandu —
Şi dece, eu cred că ştiţi.

Expoziţia tinerilor tehnicieni

De curând la Moscova, în sălile muzeului Politehnic, s'a deschis Expoziţia unională de creaţie tehnică a pionierilor şi şcolarilor sovietici. Peste 2000 de modele de maşini, machete şi aparate de fizică pot fi văzute acolo. Zeci de mii de şcolari sovietici participă la această expoziţie. 500 de cercuri tehnice din oraşele şi satele Uniunii Sovietice şi-au trimis aici cele mai bune lucrări.

Treci prin sălile expoziţiei şi vezi cum copiii sovietici cunosc şi îndrăgesc tehnica. In sălile spaţioase se pot vedea modele care funcţionează: avioane, vapoare, strunguri, maşini

agricole, hidrocentrale, centre de cale ferată, aparate de radio, televizoare şi tot felul de construcţii. Tot aici se află machete frumoase ale Canalului Volga-Don, ale metroului din Moscova, ale unor clădiri importante.

In fiecare zi expoziţia este vizitată de sute de copii. Mulţi vin aici nu numai să privească lucrările tovarăşilor lor, dar să şi înveţe din măestria lor. Tinerii constructori de modele s'au îngrijit de vizitatori: alături de modele, ei au pus scheme şi caiete cu descrieri amănunţite.

Copiilor care intră în pavilion le fug ochii în toate părţile — atâtea lucruri interesante se pot vedea aici! Iată macheta primei uzine electrice care funcţionează cu ajutorul energiei atomice. Macheta a fost construită de tinerii tehnicieni din oraşul Câştâma, regiunea Celiabinsk. Pe ea stă scris: „Energia atomică în slujba păcii şi a creaţiei". Copiii sovietici care au construit aceste machete, vor construi mâine maşini atomice care vor pune în mişcare trenuri şi avioane, vapoare şi automobile.

Tinerii tehnicieni din oraşul Taşchent, ştiind că soarele radiază pe pământ în fiecare secundă o cantitate uriaşă de energie, s'au gândit la folosirea acestei energii. Ei au construit şi trimis la expoziţie un aparat care prinde razele soarelui şi pune forţa lor în slujba oamenilor.

Şcolarul din Sverdlovsk Boris Viatchin a construit un model de avion cu reacţie. Poate într'o zi vom citi în ziare că o expediţie de oameni de ştiinţă sovietici a „debarcat" în Lună, zburând acolo pe o „corabie" astrală. Şi cine ştie, poate că şcolarul din Sverdlovsk care a construit macheta avionului cu reacţie, va fi constructorul acestei „corăbii" astrale.

Viaceslav Chiriuhin, din oraşul Gorki, a trimis la expoziţie macheta unui post de radio emiţător, pe unde scurte. Vladislav Cononov din Leningrad a prezentat modelul unei macarale automate pentru construcţii. Doi şcolari ucrainieni — Alim Dmitrenco şi Anatolie Gluşco — au construit un model de tractor electric şi o semănătoare de cartofi. Tinerii tehnicieni din oraşul Voronej au construit o combină propulsată.

Lângă şalupa „L2" se strâng totdeauna mulţi copii. Acesta nu este un model mic, ci un adevărat vas sportiv de întrecere. Lansat pe apă, el va putea merge cu o viteză de 75 km. pe oră. „Ce bine ar fi [illegible] face şi eu o şalupă ca aceasta" — se gândeşte aproape fiecare şcolar, mângâind corpul lucios al vasului.

Iura Barâşnicov, Jenea Serghievschi şi Valea Smirnov sunt constructorii vasului. Ei vin foarte des la expoziţie, dau explicaţii vizitatorilor şi le arată schemele.

Iura, Jenea şi Valea trăiesc în oraşul Electrostal. In timpul lor liber, ei lucrează la staţiunea tinerilor tehnicieni ai cercului de modele maritime. Băieţii lucrează de trei ani în acest cerc. La început ei făceau modele de vase cu pânze, remorchere şi vase de pază. Mai târziu au început să lucreze la modele mai complicate, iar acum au construit un vas adevărat. Asemenea cercuri există şi în alte oraşe, unde copiii pot învăţa să construiască modele complicate şi chiar vase adevărate. Tinerii constructori de vase din oraşul Volocolamsc au construit un hidroglisor, şcolarii Victor Manuilov şi Anatolie Roda, din orşul Jucovski, au construit modelul unui spărgător de ghiaţă, care a ocupat locul II în cadrul întrecerilor pe Uniunea Sovietică.

Macheta Universităţii de Stat din Moscova, de pe colinele lui Lenin, atrage de asemenea atenţia vizitatorilor. Tinerii din Moscova, care au văzut de multe ori minunatul palat al ştiinţei, rămân surprinşi de măiestria tovarăşilor lor. Mica machetă, executată din placaj şi carton, redă cu exactitate măreaţa construcţie. Ea a fost făcută de membrii cercului de traforaj ai unei şcoli săteşti din raionul Crasnopoliansk, regiunea Moscova.

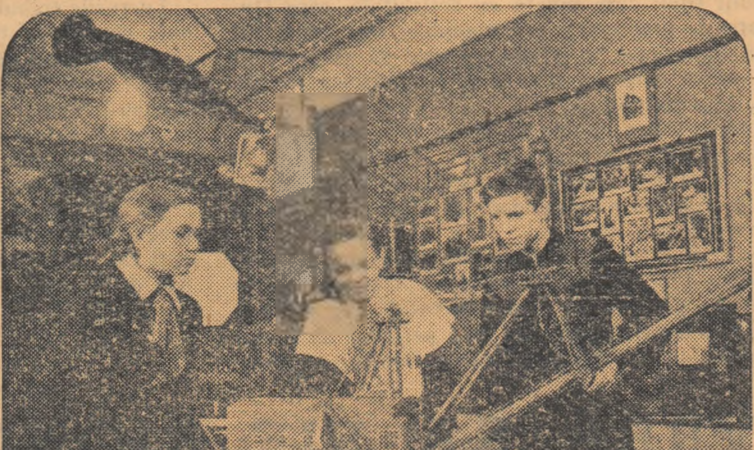
Copiii au mai prezentat la expoziţie lucrări minunate în gips, marmoră sau chiar din carton presat. Pe una din mesele expoziţiei stau două busturi: A. M. Gorki, şi S. M. Chirov. Ambele lucrări sunt foarte expresive şi redau cu multă precizie trăsăturile acestor oameni mari.

Copiii din satul Monino, regiunea Moscova, au construit macheta unui orăşel electrificat, şcolarii din Noghinsc — un centru de cale ferată cu o macara magnetică, iar tinerii tehnicieni dela staţia Losinostravsc, — un model de metrou în funcţiune.

Vizitând expoziţia, privind modelele de maşini, parcă arunci o privire în viitor.

...Pe străzile unui oraş al viitorului, trec într'o uriaşă viteză automobilele puse în mişcare cu ajutorul curenţilor de înaltă frecvenţă. Desigur, ele vor fi mult perfecţionate faţă de modelul construit de şcolarii din oraşul Contop. Dar funcţionarea acestor maşini se va baza poate pe acelaşi principiu.

...Se'nserează, luminile de pe străzi se aprind în mod automat. Aceasta se întâmplă cu ajutorul foto-elemenţilor. Un astfel de aparat a construit o şcolăriţă din Leningrad, Valea Tocilova. Tot din Leningrad, o altă şcolăriţă — Alla Şec, a trimis la expoziţie un contor electric, construit de ea.

Milioane de copii sovietici îşi leagă viitorul lor de atelierele uzinelor şi fabricilor.

In ţara sovietică omul este cinstit pentru munca sa creatoare.

(redactat după materiale apărute în diferite publicaţii sovietice)

de Elena GHELIGAR

Intunericul a cuprins sala. Numai spre scenă a rămas un pătrat de lumină. Intr'acolo se îndreaptă privirile pline de aşteptare ale tinerilor spectatori care au venit să vadă noua piesă dela Teatrul de Păpuşi „Tăndărică".

Şi iată că îndată firul basmului începe a se depăna. Este basmul fraţilor Liu...

Intr'o colibă săracă dintr'un sat chinezesc trăiau odată o mamă cu cei patru feciori ai ei. Erau patru fraţi legaţi printr'o mare şi puternică dragoste. Dar viaţa lor, nu era deloc uşoară, căci la tot pasul îi ameninţa Mandarinul cel lacom şi sfetnicii săi. Unul din fraţii Li, este prins şi i se ia peştişorul de aur pe care i-l dăruise marea. Şi pentrucă Li nu vrea să soarbă apa mării, ca Mandarinul să adune toate comorile de pe fund, urmează să fie aruncat în cuşca tigrului.

...Aşa se face că în ziua aceea veselă, când peste tot se serba tradiţionala sărbătoare a lanternelor, Li, legat de un stâlp, aşteaptă să fie aruncat în cuşca tigrului. Oare mai există vreo scăpare, sau fiara cea crudă se va arunca asupra lui şi-l va sfâşia?

Dar fraţii lui, bunii lui fraţi, nu-l lăsă. Iată-l pe Tao cel care cunoaşte graiul fiarelor... încet, încet, strecoară până la stâlp. Aşa,... acum a reuşit să locul lui Li.

Amândoi seamănă ca două picături de apă şi nimeni nu va observa schimbarea. Pe Tao n'au decât să-l arunce în cuşca tigrului, căci tigru-i va asculta cuvântul.

Dar firul întâmplărilor nu se întrerupe aici. Prin multe primejdii vor mai trece cei patru fraţi până vor scăpa de furia hrăpăreţului Mandarin şi vor fi din nou împreună, lângă draga lor mamă.

Câtă bucurie a produs în rândurile spectatorilor tabloul în care piere Mandarinul! ...Marea în furtună ridică valuri negre, furioase. Cerul este străbătut de fulgere. In depărtare, corabia încărcată a lacomului Mandarin piere odată cu stăpânul ei, înghiţită de valuri. Cei patru fraţi, sunt din nou lângă căsuţa lor simplă, cu acoperiş de orez, strâns uniţi în jurul mamei. Nimic n'a fost în stare să frângă forţa lor. Mama i-a învăţat să fie cinstiţi şi dârji, să urască lăcomia şi nedreptatea...

. . . .

In faţa spectatorului tablourile, se succed unul după altul şi el trăieşte toate întâmplările basmului; se întristează când lui Li, i se ia peştişorul de aur, se bucură când fraţii pătrund în cetatea străjuită de soldaţi, se bucură când fraţii îl înfruntă pe Mandarin.

Cine însufleţeşte oare aceste păpuşi? Taina se desleagă îndată ce ascultăm pe câţiva din cei care dau viaţă pe scenă basmului.

Aşa dar, s'o lăsăm să povestească pe una din mânuitoarele de păpuşi, Zaiţa Brânduşa.

— Eu sunt Li, spune ea. [illegible] spectacolul să dau mişcare... [illegible] într'adevăr un băiat bun şi curajos care înfruntă cutezător pe Mandarin. Unele momente au fost greu de redat, ca de pildă atunci când Tao îl schimbă pe Li. Se cere să-i dau păpuşii atenţia încordată cu care pândeşte fiecare zgomot. Apoi teamă, îngrijorare căci ea nu ştie încă dacă Tao va izbuti s'o înlocuiască. Pentru asta am făcut multe repetiţii şi am cerut părerea tovarăşilor cu care lucrez.

Dar nu numai mânuitorii dau viaţă basmului. La realizarea spectacolului a lucrat un colectiv larg de tovarăşi. Pentru scena târgului chinezesc s'au studiat obiceiurile chinezeşti din trecut, motive populare, instrumente specifice chinezeşti.

— Iată numai câteva aspecte din munca noastră la teatrul de păpuşi, a încheiat tovarăşa Zaiţa Brânduşa.

. . . .

In sală s'a făcut lumină. Cortina s'a lăsat şi spectatorii pleacă purtând cu ei întreg tâlcul basmului pe care l-au văzut.

B. CARAGIALE

Sport

Purtătorul tricoului galben

Caravana cicliştilor luă pentru a şasea oară startul în turul ciclist al Egiptului. După ce timp de o zi se odihniseră în oaza El Fayum, cicliştii aveau de parcurs 92 de km. până la cunoscutul oraş al piramidelor egiptene, El Ghizeh.

Chiar dela plecare, un pluton format din fruntaşii clasamentului au pus în urmărire pe purtătorul tricoului galben. Voiau cu orice preţ să-l învingă, iar tricoul galben, acest „trofeu" atât de mult râvnit, să fie al lor. Şi pentru asta nu era nevoie decât de câteva secunde.

Pe şoseaua plină de praf şi nisip cicliştii goneau. Lupta pentru cele câteva secunde devenea din ce în ce mai aprigă. Cu fiecare kilometru parcurs, încercările de evadare deveneau tot mai dese. Dar fiecărei încercări tânărul ciclist îi răspundea cu o dârzenie nebănuită. Coechipierii lui s'au dovedit buni tovarăşi de echipă, luptând cu aceeaşi dârzenie pentru victorie.

O nouă evadare, dar şi aceasta fără rezultate. Din depărtare încep să se zărească uriaşele piramide dela El Ghizeh. Iată, linia de sosire a rămas în urmă.

Tânărul ciclist purtător al tricoului galben care nu-i altul decât maestrul sportului C. Dumitrescu, n'a pierdut preţiosul „trofeu". Acest scurt reportaj a prezentat doar într'o singură etapă lupta dârză a tânărului ciclist român C. Dumitrescu. In turul ciclist al Egiptului el a reuşit o performanţă nerealizată încă de niciun concurent: să poarte mai multe etape la rând tricoul de învingător.

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scânteii tel 7 61 00 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P T T 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".